

Rozważania w rocznicę Aradhana Mahotsawam

Śri K. Czakrawarti

członek-sekretarz Trustu Centralnego Śri Sathya Sai,
Prasanthi Nilajam, Puttaparthi

Kłaniam się lotosowym stopom Bhagawana!

Drodzy wielbiciele Bhagawana Śri Sathya Sai Baby!

Dzisiaj mija 6 lat od Mahasamadhi Bhagawana. Jest to dzień pamięci, dzień, w którym uroczymy przywołujemy historyczny czas, jaki Swami tu spędził, a także wiele lil i wspaniałych czynów służebnych, jakich dokonał dla ludzkości.

Bhagawan Śri Sathya Sai Baba urodził się w tym miejscu, w Puttaparthi, w ubogiej, odległej, zacofanej wiosce 23 listopada 1926 roku. Już w wieku 14 lat ogłosił światu, że nie należy do żadnej rodziny i przyszedł zbawić świat. Oświadczył, że cały świat jest jego rodziną i nie ma dla niego znaczenia, do jakiej religii, miejsca czy kraju należą jego wielbiciele, ani też nie ma znaczenia ich płeć. Deklaracja, jaką Bhagawan złożył w 1940 roku, wyraźnie odnosiła się do myśli filozoficznej starożytnych Indii *Wasudajwa kutumbakam*¹.

Baba wiódł całe swe życie zgodnie z tą deklaracją aż do chwili Mahasamadhi w dniu 24 kwietnia 2011 roku. Prowadził rozmowy i w każdy możliwy sposób pokazywał, że jego myśli, słowa i czyny są ze sobą w harmonii.

Z powodu braku dróg dojazdowych do Puttaparthi w pierwszych latach niewiele osób odwiedzało Swamiego. Lecz później liczni wielbiciele – bogaci i biedni, panujący i poddani, starzy i młodzi – znajdowali w Swamim pociechę. Od początku lat 50. XX wieku Swami podróżował do wielu miejsc w południowych Indiach. Wraz z budową mandiru zaczęło powstawać Prasanthi Nilajam. Baba mieszkał w Prasanthi Nilajam i bezpośrednio interesował się rozbudową aszramu oraz wioski Puttaparthi. Osobiście zatwierdzał plany mandiru i innych budynków, a także nadzorował ich budowę. Był łatwo dostępny dla swoich wielbicieli i wielokrotnie w rozmowach prywatnych, osobistych, a także w niezliczonych dyskursach zapewniał, że Prasanthi Nilajam jest jego domem i miejscem, w którym pozostanie zgodnie z obietnicą, jaką złożył matce Iśwarammie. Oznajmił również, że Prasanthi Nilajam stanie się ośrodkiem duchowym i że ludzie ze wszystkich środowisk z całego świata będą tu tłumnie przybywać w celu dostąpienia darszanu, szukając pocieszenia i duchowego uwznioślenia. Swami często

¹ *Wasudajwa kutumbakam* – werset pochodzący z *Maha Upaniszady*, który w sanskrycie znaczy „Świat jest jedną rodziną”. Słowa te wyryto w holu wejściowym parlamentu Indii. – https://en.wikipedia.org/wiki/Vasudhaiva_Kutumbakam (dostęp 20.07.2017)

mówił, że wielbiciel może przybyć na darszan do Prasanthi Nilajam tylko wtedy, gdy taka będzie wola Swamiego.

W dyskursach Bhagawana dominował duch służby dla ludzkości. Swami podkreślał znaczenie empatii dla bliźnich stanowiącej podstawę rozwoju duchowego. Empatię należy przełożyć na działanie w sensie bezinteresownej służby, czyli sewy, jak nazywał ją Swami. W wielu dyskursach zachęcał wielbicieli, by w celu duchowego wzrastania podążali drogą służby. Swami kładł duży nacisk na kształtowanie charakteru w procesie edukacji opartej na wartościach. Oznajmił, że dzieciom i młodym dorosłym trzeba wskazać właściwą drogę; w tym celu z każdej głównej religii świata wydobyl istotę mądrości świętych pism i przekuł ją w pięć zasad, a mianowicie satję (prawdę), dharmę (właściwe postępowanie), śanti (pokój), premę (miłość) i ahimsę (niekrzywdzenie). Przekazał istotę jedności wszystkich religii i dał nam logo w postaci kolumny przedstawiającej symbole najważniejszych wyznań umieszczone na każdej z pięciu jej stron.

Aby umożliwić swoim wielbicielom postęp na drodze duchowej, Swami dał im wiele możliwości zakładając liczne instytucje i trusty, takie jak Trust Centralny Śri Sathya Sai (Sri Sathya Sai Central Trust), trusty Sri Sathya Sai w stanach Maharasztra, Karnataka, Tamil Nadu, Andhra Pradesz, Kerala, Delhi, Uttar Pradesz, Pendżab i Harjana oraz Radżastan, Madhja Pradesz, Bengal Zachodni i w północno-wschodnich Indiach. Wszystkie trusty są publicznymi trustami charytatywnymi (Public Charitable Trusts), a Swami był ich zarządcą-założycielem, w wielu przypadkach jedynym zarządzającym. Dla każdego z tych trustów Bhagawan powołał Radę Zarządzającą, wyznaczając jej zadanie codziennego zarządzania danym trustem zgodnie z zaleceniami Swamiego. Celem publicznych trustów charytatywnych było kształcenie, udzielanie pomocy medycznej, działalność charytatywna i pomaganie ubogim. Trust Centralny, którego jedynym zarządzającym był Swami (od chwili powstania w 1972 roku do 2010 roku, poza krótkim okresem, gdy mianował współzarządzającego), ma zadania podobne do zadań trustów stanowych.

Oprócz wyżej wymienionego Trustu Centralnego i trustów stanowych, Swami założył również trust medyczny (Sri Sathya Sai Medical Trust) oraz trust Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai (Sri Sathya Sai Institute of Higher Learning Trust). Obydwa trusty są publicznymi trustami charytatywnymi. Członkami zarządu w truście Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai były wybitne osobistości, jak były prezes Sądu Najwyższego Indii sędzia P.N. Bhagawati oraz starszy adwokat i znakomity prawnik Śri N. A. Palkhiwala, który był też ambasadorem Indii w Stanach Zjednoczonych.

Wszystkie te trusty były narzędziami, jakie Swami wykorzystywał w celu zapewnienia możliwości świadczenia służby, którą to praktykę rozpowszechniał jako drogę do Boga. Na początku lat 50. XX wieku w Puttaparthi Swami rozpoczął najwcześniejsze działania związane z niesieniem pomocy medycznej, zakładając szpital ogólny, który rozrastał się przez lata. Powstał on w 1956 roku. Później, w 1991 roku, istniejący budynek rozbudowano, aby pomieścić więcej oddziałów. Rozbudowę kontynuowano, aż powstał nowy i nowoczesny budynek, który otwarto 23 października 2015 roku.

W 1991 roku w Puttaparthi założono szpital superspecjalistyczny z głównymi oddziałami kardiologii i chirurgii klatki piersiowej, a także urologii, okulistyki i ortopedii. Działalność szpitala zainauguował ówczesny premier Indii Śri P. V. Narasimha Rao w bezpośredniej boskiej obecności Bhagawana. Pacjentom zapewnia się tu bezpłatnie najwyższej jakości opiekę medyczną przy użyciu sprzętu dorównującemu najnowocześniejszym dostępnym na świecie urządzeniom medycznym. Warto zauważyć, że nie czyni się rozróżnienia przy wyborze pacjentów. Swami udowodnił, że sceptycy nie mieli racji, ponieważ szpital został otworzony w niespełna rok od dnia, w którym ogłosił swą wolę jego założenia.

W 2001 roku Swami otworzył drugi szpital superspecjalistyczny w Whitefield w pobliżu Bangalore. Główne oddziały w tym szpitalu to kardiologia, kardiochirurgia, neurologia i neurochirurgia. Działalność placówki zainauguował ówczesny premier Indii Śri A. B. Wadźpaji w bezpośredniej boskiej obecności Bhagawana. Na uroczystości otwarcia obecni byli także premier stanu Karnataka Śri S. M. Kriszna, premier stanu Maharasztra Śri Wilasrao Deszmukh, gubernator Karnataki Śrimati Rama Dewi i premier stanu Andhra Pradesz Śri Czandrababu Naidu. Szpital w Whitefield powieliła model szpitala superspecjalistycznego w Puttaparthi i bezpłatnie zapewnia najnowocześniejsze leczenie wszystkim pacjentom. Ze względów administracyjnych wszystkie działania związane z pomocą medyczną, jakie prowadził trust medyczny (Sri Sathya Sai Medical Trust), w czerwcu 2010 roku zostały przekazane do Trustu Centralnego Śri Sathya Sai.

Wszelkie świadczenia medyczne w dwóch szpitalach superspecjalistycznych i w dwóch szpitalach ogólnych finansuje Trust Centralny Śri Sathya Sai. Szpital ogólny w Whitefield, który podlegał trustowi opieki zdrowotnej i edukacji (Sri Sathya Sai Health and Education Trust), ze względu na udogodnienia administracyjne, przeniesiono w dniu 6 lipca 2016 roku pod zarządzanie Instytutu Wyższych Nauk Medycznych Śri Sathya Sai w Whitefield.

Tutaj chciałbym wspomnieć o instytucjach edukacyjnych.

W 1969 roku Bhagawan założył koledż dla dziewcząt w Anantapur. Uczelnię otworzył ówczesny prezydent Indii Śri V. V. Giri. Później w 1970 roku Swami utworzył pierwszy kampus dla chłopców w Whitefield. Gdy koledż dla dziewcząt w Anantapur afiliowano przy Uniwersytecie Śri Wenkateśwary, koledż w Whitefield afiliowano przy Uniwersytecie w Bangalore. W 1979 roku Bhagawan otworzył w Puttaparthi drugi koledż dla chłopców afiliowany przy Uniwersytecie Śri Wenkateśwary. W 1981 roku koledż w Anantapur i koledż w Puttaparthi stały się kampusami, a Instytut Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai uczelnią na prawach uniwersytetu na podstawie rozporządzenia wydanego przez rząd Indii zgodnie z ustawą komisji ds. uczelni wyższych (University Grants Commission Act).

W 1982 roku koledż w Whitefield znalazł się w jurysdykcji Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai. Czwarty kampus w Muddenahalli zaczął funkcjonować w 2012 roku i uzyskał status uniwersytetu.

Bhagawan był pierwszym rektorem tej uczelni. Był również przewodniczącym Rady Zarządzającej trustu Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai. Pełnił te funkcje do czasu Mahasamadhi. W ten sposób kierował działalnością tych instytucji. We wszystkich sprawach, akademickich i innych, udzielał wskazówek kolejnym

wicekanclerzom, kierownikom, kadrze naukowo-dydaktycznej, a co najważniejsze, studentom. Regularnie rozmawiał ze studentami, uważnie obserwował każdego z nich i prowadził na drodze edukacji. Obecnie Instytutem Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai kieruje były prezes Sądu Najwyższego Indii, sędzia M. N. Wenkataczaliah, rektor, podlegający Radzie Zarządzającej. Wszyscy studenci instytutu otrzymują całkowicie bezpłatną edukację. Studenci lub ich rodzice pokrywają tylko koszty zakwaterowania zapewnianego każdemu studentowi we wszystkich kampusach.

Mahasamadhi było dla wielbicieli, członków zarządu i dyrektorów tych instytucji doświadczeniem traumatycznym – wszyscy przeżywali trudny czas. Dzięki łasce Swamiego 24 kwietnia bieżącego roku obchodzimy 6. rocznicę Aradhana Mahotsawam. Od Mahasamadhi do dzisiaj doznajemy poczucia, że Swami nadal obdarza nas swą łaską i przewodnictwem. Jesteśmy niezmiernie szczęśliwi, ponieważ możemy tu oświadczyć, że wszystkie powołane przez Bhagawana instytucje funkcjonują dokładnie tak samo, jak to było przed Mahasamadhi.

Chociaż my wszyscy, a także wielbiciele w Indiach i za granicą, byliśmy przytłoczeni tragizmem tego niespodziewanego wydarzenia, to dzięki łasce Swamiego liczba wielbicieli odwiedzających Prasanthi Nilajam w celu dostąpienia darszanu Bhagawana przy Mahasamadhi zaczęła szybko wzrastać. Wielu przybyło tu pierwszy raz. Twierdzili, że w Prasanthi Nilajam znaleźli pokój i znaleźli pocieszenie.

Udział wielbicieli w różnych programach przygotowywanych przez Trust Centralny w czasie obchodów Śankranti, Śiwaratri, Aradhana Mahotsawam, Gurupurnima, Daśary, urodzin Swamiego oraz w trakcie Parthi jatr, czyli pielgrzymek do Puttparthi organizowanych przez różne organizacje stanowe i ich oddziały okręgowe, stale się zwiększa. W uroczystościach z okazji 91. urodzin Swamiego brało udział ponad 50 tysięcy wielbicieli, a gdy Sai Kulwant Hall był przepełniony, przyjęto ich w audytorium Purnaczandra; jednak wielu pielgrzymów zajmowało również całą otwartą przestrzeń wokół tych miejsc. Wszystkie programy i wydarzenia na uniwersytecie, takie jak Konwokacja, doroczny Dzień Sportu, Grama Sewa, a także obchody rocznicowe związane z otwarciem szpitali, odbywają się z takim samym entuzjazmem i zapałem.

W święto Ugadi w 2010 roku Swami postanowił rozszerzyć skład Rady Powierniczej Trustu Centralnego Śri Sathya Sai i zrekonstruować Radę Zarządzającą. Powołano pięciu członków Rady Powierniczej i ustanowiono też czterech członków Rady Zarządzającej. W święto Ugadi tę decyzję oficjalnie ogłosił sędzia P. N. Bhagawati zgodnie z postanowieniem i wskazówkami Swamiego.

Długo mówiłem na temat placówek medycznych i inicjatyw oświatowych Bhagawana. Teraz należy wspomnieć o niepokojącym odstępstwie od właściwego postępowania, na jakie po Mahasamadhi Bhagawana pozwoliło sobie kilka osób związanych z instytucjami Trustu Centralnego Śri Sathya Sai.

Nieżyjący już Śri Madijal Narajana Bhat ze wsi Alike, taluk Bantwal w okręgu Dakszina Kannada w stanie Karnataka, założył szkoły w Alike i w Muddenahalli. Utworzył organizację „Loka Sewa Wrinda”. Zmarł przedwcześnie na skutek wypadku drogowego. Ludzie, którzy wtedy z nim pracowali, nie mieli środków na prowadzenie tych szkół. Poprosili o pomoc Bhagawana, który założył trust Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust, aby zarządzał tymi szkołami. Było to w roku 1978. Bhagawan był wówczas

jedynym zarządzającym tym trustem. W chwili Mahasamadhi istniał zarząd pracujący przedtem pod kierownictwem Bhagawana Baby.

Po Mahasamadhi zaistniała potrzeba powołania członków zarządu trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust. Po konsultacjach Rada Zarządzająca Trustu Centralnego Śri Sathya Sai wyznaczyła trzech następujących członków zarządu trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust:

1. Śri U. Gangadhara Bhat
2. Śri B. R. Wasuki
3. Śri S. S. Naganand.

W tamtym czasie Trust Centralny Śri Sathya Sai nie rozważał mianowania Śri B. N. Narasimhy Murthiego na członka zarządu. Wtedy przyjechał on do Puttaparthi, spotkał się z zarządem Trustu Centralnego Śri Sathya Sai i prosił o tę nominację. Wówczas Trust Centralny mianował go członkiem zarządu trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust.

Jakiś czas po nominacji Narasimha Murthy zaczął twierdzić, że Bhagawan przekazuje mu przesłania, aby działał w określony sposób, zatem jest zobowiązany do takiego działania. Wkrótce potem głosił ideę, że pozostaje w kontakcie z Bhagawanem w postaci „subtelnej” i wciągnął w to Madhusudhana Rao Naidu, byłego studenta kampusu Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai w Whitefield. Madhusudhan Rao Naidu i Narasimha Murthy coraz częściej deklarowali, że otrzymują przesłania od Bhagawana, a wkrótce Madhusudhan zaczął wygłaszać „dyskursy”. „Dyskursy” Madhusudhana Rao Naidu tłumaczył Narasimha Murthy jako dyskursy Bhagawana przemawiającego przez Madhusudhana. Stopniowo ta farsa rozwijała się, a Madhusudhan Rao Naidu zaczął przyjmować padanamaskar i listy naśladując Bhagawana. Trust Centralny Śri Sathya Sai oficjalnie nie komentował tych wzbudzających wątpliwości praktyk; jednak liczni wielbicieli Bhagawana, wstrząśnięci tymi podejrzanymi działaniami, wyrażali życzenie, by Trust Centralny zareagował. Z uwagi na to, że podejrzana działalność Madhusudhana Rao Naidu i Narasimhy Murthiego nasilała się, uznano, iż Trust Centralny Śri Sathya Sai powinien poinformować wielbicieli o ich wzbudzających wątpliwości deklaracjach, a szczególnie o bezczelnych metodach pozyskiwania pieniędzy na to, co uważają za działalność podejmowaną zgodnie ze wskazówkami przekazywanymi im przez Bhagawana. Pozwolili sobie także wykorzystać media społecznościowe, by stworzyć wrażenie, że podejmują wiele działań, przywołując sobie zdjęcia instytucji Swamiego, a także pokazując w swoich materiałach szpitale z podobnie wyglądającymi znakami graficznymi i kolorystyką. W niektórych krajach doprowadziło to do podjęcia działań prawnych przeciwko tym osobom.

Wspominałem wcześniej o truście Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust. Po zapewnieniu sobie funkcji członka zarządu trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust Narasimha Murthy dopuścił się dokonania zmian w strukturze tego trustu. Bhagawan nadał prawo mianowania członków zarządu trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust Trustowi Centralnemu Śri Sathya Sai. W 2012 roku Narasimha Murthy pozwolił sobie bezprawnie zmienić to postanowienie okazując jawne nieposłuszeństwo wobec polecenia Bhagawana. Trust Centralny Śri Sathya Sai nie może zaakceptować tej zmiany, zatem uznał, że Narasimhie Murthiemu trzeba udzielić dobrej rady, aby

odstąpił od naruszania prawa dotyczącego struktury określonej przez Bhagawana. W związku z tym zorganizowano spotkania członków Trustu Centralnego Śri Sathya Sai z przedstawicielami trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust. Pomimo najlepszych starań członków Trustu Centralnego Śri Sathya Sai, Narasimha Murthy nie cofnął bezprawnej zmiany. W tych okolicznościach Trust Centralny Śri Sathya Sai został zmuszony wystąpić na drogę sądową i wytoczyć proces przed właściwym sądem. Sprawa toczy się teraz w postępowaniu apelacyjnym przed sądem okręgowym w Czikkaballapur.

Niedawno dwóch członków trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust, pod wpływem wyrzutów sumienia, zawróciło ze złej drogi składając zawiadomienie do sądu, w którym wskazali bezprawne działania Narasimhy Murthiego i kliki. Przyznali, że brali udział w nielegalnej zmianie w truście działającym na prawach Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust. Stwierdzili również, że Śri Madhusudhan Rao Naidu to hochsztapler i oszust.

Trzeba też wspomnieć o tym, jak Bhagawan przejął od Śri C. Śriniwasa zarządzanie szpitalem ogólnym Śri Sathya Sai w Whitefield. Założyła go wielbicielka, matka Śri C. Śriniwasa. Gdy odeszła, kierował nim syn. Jednak z powodu świadomie fałszywego oświadczenia ze strony Śriniwasa na temat szpitala ogólnego Śri Sathya Sai w Whitefield, którym kierował pod patronatem trustu Opieki Zdrowotnej i Edukacji Śri Sathya Sai, założonego przez jego matkę jako część trustu Bhagawana, Swami wydał polecenie, aby szpital ogólny w Whitefield przekazać trustowi medycznemu Śri Sathya Sai. Miało to miejsce w sierpniu 2008 roku. Od tego czasu działaniami szpitala ogólnego Śri Sathya Sai w Whitefield zajmował się Bhagawan za pośrednictwem Trustu Centralnego Śri Sathya Sai. Jednocześnie z powodu tego świadomego fałszywego oświadczenia Śriniwasa Bhagawan pozbawił go członkostwa w Komitecie Zarządzającym Trustu Centralnego Śri Sathya Sai. Szpital ogólny w Whitefield, który mieścił się w budynku trustu Opieki Zdrowotnej i Edukacji Śri Sathya Sai założonym przez matkę Śriniwasa, w lipcu 2016 roku przeniesiono na teren Instytutu Wyższych Nauk Medycznych Śri Sathya Sai w Whitefield.

Narasimha Murthy i jego partnerzy podjęli wiele podejrzanych działań; lecz nie ma potrzeby wymieniać serii złych czynów. Niemniej należy wspomnieć o jednym aspekcie, jakim jest wielka zręczność Narasimhy Murthiego i jego ludzi. Chodzi o budynek Trustu Centralnego Śri Sathya Sai postawiony w 2009 roku zgodnie ze wskazówkami Bhagawana, zaprojektowany jako rezydencja rektora w ramach tworzenia kampusu Instytutu Wyższego Nauczania Śri Sathya Sai w Muddenahalli. Bhagawan pokrył wszystkie koszty jego budowy z funduszu Trustu Centralnego Śri Sathya Sai. Ponieważ koszty budowy budynku poniósł Trust Centralny Śri Sathya Sai, było oczywiste, że bierze też odpowiedzialność za jego nadzór i utrzymanie. Zatem po Mahasamadhi do Muddenahalli wysłano pracownika z Trustu Centralnego Śri Sathya Sai, aby objął kierownictwo nad budynkiem. Gdy przybył na miejsce, by wykonywać swoje obowiązki, Narasimha Murthy i jego ludzie siłą wyrzucili go z budynku fałszywie twierdząc, że ten budynek należy do trustu Śri Sathya Sai Loka Sewa Trust.

To zdarzenie pokazuje kolejne impertynenckie zachowanie Narasimhy Murthiego. Przykro jest opowiadać o tych nieustających odstępstwach od właściwego postępowania Narasimhy Murthiego i osób z nim związanych.

Naszą uwagę zwróciły ostatnie deklaracje Narasimhy Murthiego w wygłoszonym przez niego przemówieniu, w którym posunął się do tego stopnia, że szydził ze świętej ziemi Mahasamadhi Bhagawana w Sai Kulwant Hall w Prasanthi Nilajam, nazywając ją „miejszem, którego nie należy czcić ani odwiedzać” z uwagi na obecność „postaci subtelnej” przy Madhusudhanie Naidu w Muddenahalli w budynku mieszkalnym rektora, który zajęli siłą i teraz nazwali „Sai Anandam”. Nie wiem, czy należy to traktować jako farsę, czy jako coś graniczącego z tragedią. Jeśli istnieje miejsce uważane przez wielbicieli Bhagawana za najświętsze, jest to oczywiście jego Mahasamadhi w Prasanthi Nilajam. Wielbiciele Bhagawana powinni zauważyć, że jeśli chodzi o kwestię pozyskiwania pieniędzy, Narasimha Murthy nie cofnie się przed wygłaszaniem nawet najbardziej impertynenckich stwierdzeń.

Zanosimy naszą gorącą modlitwę do Bhagawana, aby wciąż błogosławił swoją stale rosnącą liczbę wielbicieli, którzy przybywają tłumnie do tego miejsca, świętując różne pomysły i święte wydarzenia, osobiste i zbiorowe, a także obdarzał ich umiejętnością rozróżniania między tym, co dobre, a tym, co złe, tym, co właściwe, a tym, co niewłaściwe, aby każdy z nas, wielbicieli, był w stanie dotrzeć do Lotosowych Stóp w przeznaczonym mu czasie nie dając się złapać w sieć i pułapkę mitu o tzw. „ciele subtelnym”. Niech nieskończona miłość Swamiego zwycięży i niech Swami błogosławi i prowadzi czyniących zło, aby wstąpili na właściwą drogę. Przypowieść z Pisma Świętego o synu marnotrawnym uczy nas, że Pan odwzajemnia żal za grzechy miłością i współczuciem.

Niech Swami obdarzy nas wszystkich pokojem i radością w ten święty dzień 6. rocznicy Aradhana Mahotsavam. Sai Ram.

– Zespół Radia Sai

Tłum. Dawid Kozioł, współpraca Ewa Serwańska
lipiec 2017
(is)

Źródło: „Heart to Heart”, vol. 15, issue 7, July 2017

http://media.radiosai.org/journals/vol_15/01JUL17/Aradhana-Mahotsavam-Reflections-Śri-K-Chakravarthi-Member-Secretary-Śri-Sathya-Sai-Central-Trust.htm